ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರು

ಗುರುಪೂರ್ವ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಸ್ವಾಮಿತ ತೇಜಸ: ।
ತಸ್ಯಪಾದಾಬ್ಜ ಸಂಭೂತಾ: ರಜಾಂಸಿ ಶಿರಸಾವಹೇ ।

ಜನ್ಮನಾಮ – ಸ್ವಾಮಿರಾಯಾಚಾರ್ಯ
ಕಾಲ – 1837-1918
ತಂದೆ – ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಾಚಾರ್ಯ
ತಾಯಿ – ಸೀತಮ್ಮ
ಉಪದೇಶಗುರು – ಪೆತ್ತತಂದೆ ಗೋಪಾಲವಿಠಲರು
ಸ್ಥಳ – ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಎಮ್ಮಿಗನೂರಿನ ಕೋಸಗಿ ಗ್ರಾಮ
ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳು – ತಂದೆ
ಪುಣ್ಯತಿಥಿ – ಆಶ್ವೀಜ ಬಹುಳ ಪಾಡ್ಯ
ತಮ್ಮ ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದುದು – ಕೌತಾಳದಲ್ಲಿ (ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆ)

ಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ ಬಗ್ಯೆ ಕೀರ್ತನೆ –

ಏಳು ಗುರುಜಗನ್ನಾಥರಾಯ ಎಷ್ಟು ನಿದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ
ಧೂಳಿದರ್ಶನ ಕೊಡುವ ವ್ಯಾಳ್ಯ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ । ಪ ।
ಶುದ್ಧ ಉದಯದಲಿ ಎದ್ದು ಪೃಥ್ವಿ ಪಾವನ ಮಾಡಿ
ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಜಪವ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮಾಡೀ
ಮತ್ತೆ ಗುರುರಾಯರ ಚರಣಗಳ ಕೊಂಡಾಡಿ ನಿಮ್ಮ

ಭೃತ್ಯರೆಬ್ಬಿಸುತಾರೆ ತಡಮಾಡಬ್ಯಾಡಿ ॥ ೧ ॥
ಅಧಮನೆಬ್ಬಿಸುವೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವಿನಗಿಲ್ಲ
ಆದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ ದಯಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ
ಪಾಮರನ ಧ್ವನಿಯ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲ
ಪಾದದರ್ಶನವ ಬೇಡುವರು ಜನರೆಲ್ಲ ॥ ೨ ॥

ಮಧ್ವರಾಯರ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲೀಬೇಕು
ಮುದ್ದು ಗುರುರಾಯನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಿಬೇಕು
ಸಿದ್ಧಾಂತವ ಜನಕೆ ತಿದ್ದಿ ತಿಳಿಸಲಿಬೇಕು
ಮಧ್ವವಲ್ಲಭನ ಗುರುತು ತೋರಿಸಲಿಬೇಕು ॥ ೩ ॥

ಭಾಷ್ಯ ಭಾಗವತಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಲಿಬೇಕು
ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರದರ್ಥವ ಬರೆಯಲೀಬೇಕು
ವರಶುದ್ಧ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮರ್ಮವ ತಿಳಿಸಲೀಬೇಕು
ಹರಿಭಕ್ತರ ಸಂಗ ಎಮಗೀಯಲೀಬೇಕು ॥ ೪ ॥
ಜ್ಞಾನವಂತನೆ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನ ನಮಗೀಯಲಿಬೇಕು
ಹೀನಪಾಮರರ ಪಾವನ ಮಾಡಲೀಬೇಕು
ತಂದೆ ಅಪರಾಧಗಳ ನೀ ಕ್ಷಮಿಸಲೀಬೇಕು
ತಂದು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಮಗೆ ತೋರಿಸಲಿ ಬೇಕು ॥ ೫ ॥

ಗುರುಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು :-

೧. ವೃಂದಾವನದಲಿ ನಿಂತ
೨. ದಯಮಾಡೋ ದಯಮಾಡೋ
೩. ಬಂದ ಸಿರಿರಾಘವೇಂದ್ರಮೂರುತಿ
೪. ನೋಡಿದ್ಯಾ ಗುರುರಾಯರ ನೋಡಿದ್ಯಾ
೫. ರಾಯರ ನೋಡಿರೈ ಶುಭತಮ
೬. ಎಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲಮ್ಮಯ್ಯಾ
೭. ಶರಣು ಶ್ರೀಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರಗೆ
೮. ರಾಯನೆಂದರೆ ಗುರುರಾಯ
೯. ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೃಪಾ ಸಾಗರ
೧೦. ದಯಾನಿಧೇ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ
೧೧. ಇಂಥಾ ಗುರುಗಳಾ ಕಾಣೆನೋ
೧೨. ಎಂಥಾ ದಯವಂತನೋ
೧೩. ಮಾಮವ ಯತಿಕುಲೋತ್ತುಂಗ
೧೪. ಶೇಷಾಂಶ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಯಾ
೧೫. ಕಾಯೋ ಕಾಯೋ
೧೬. ಗುರುರಾಜಾ ಗುರುರಾಜಾ
೧೭. ಶ್ರೀ ಗುರುವರ ಮಾಂ ಪಾಲಯ
೧೮. ನೀ ಪಾಲಿಸೋ ಗುರುರಾಯ
೧೯. ರಥವಾನೇರಿದ ಯತಿವರನ್ಯಾರೇ
೨೦. ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಜಯ ಮಂಗಳಂ
೨೧. ನಮಿಸಿ ಬೇಡುವೆ
೨೨. ಸ್ವಾಮಿ ಲಾಲಿ

೧. ವೃಂದಾವನದಲಿ ನಿಂತ

ರಾಗ : ರೇಗಪ್ತಿ ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ವೃಂದಾವನದಲಿ ನಿಂತ ಸುಯತಿವರನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ ॥ ಪ ॥
ಇಂದಿರೆ ರಮಣನ ಛಂದದಿ ಭಜಿಸ್ಯಾ-
ನಂದದಲಿಹನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ ॥
ನಂದತೀರ್ಥಮತ ಸಿಂಧುವರಕೆ ಬಾಲ
ಚಂದಿರನೆನಿಸಿಹನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ ॥
ಮಂದಜಭವ ಹರಿ ಕಂದುಗೊರಳರ
ವೃಂದದಿ ಶೋಭಿಪನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ।
ಹಿಂದೆ ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಎಂದು ಕರೆಸಿದ
ರಾಘವೇಂದ್ರಗುರುವರನೀತ ನೋಡಮ್ಮ॥೧॥
ನತಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ಸತಿಸುತರನು ಬಲು
ಹಿತದಲಿ ನೀಡುವನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ ।
ಪ್ರತಿದಿನ ತನ್ನನು ಮತಿಪೂರ್ವಕ ಬಲು
ತುತಿಪರ ಪಾಲಿಪನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ॥
ಮತಿಯುತ ಪಂಡಿತತತಿಯಭಿಲಾಷವ
ಸತತ ಪೂರ್ತಿಪನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ ।
ಕ್ಷಿತಿಸುರರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿದಾಯಕ ಮಹ
ಯತಿಕುಲವರ ಗುರುರಾಯ ಕಾಣಮ್ಮ॥ ೨ ॥
ಮಾತೆಯು ಸುತರಲಿ ಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸುವ
ತಾತನ ತೆರನಿಹನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ ।
ಪ್ರೇತನಾಥ ಮಹ ಭೂತಗಣಗಳ

ಭೀತಿಯ ಬಿಡಿಸುವನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ ॥
ಭೂತಳ ಜನಕೃತ ಪಾತಕ ಕಾನನ
ವೀತಿಹೋತ್ರ ತೆರನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯ ।
ದಾತಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ನಿಜ
ದೂತ ಜನಕೆ ಮಹದಾತನೀತಮ್ಮ ॥ ೩ ॥

----

೨. ದಯಮಾಡೋ ದಯಮಾಡೋ

ರಾಗ : ಪೂರ್ವಿ ಆದಿತಾಳ

ದಯಮಾಡೋ ದಯಮಾಡೋ ॥ ಪ ॥
ಭಯಕರ ಸುಮಹದ್ಭಯಹರ ಯತಿವರ ॥ ಅ ಪ ॥
ಮೋಕ್ಷದ ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷದಿ
ಎನ್ನನುವೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ॥ ೧ ॥
ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಧೀಶರ ಲಕ್ಷಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಾಕ್ಷದಿ
ತವ ಪದ ಲಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ॥ ೨ ॥
ಸತ್ಯಾಭಿದನಪ ಮೃತ್ಯುಹರಿಸಿ ಮುದವಿತ್ತು
ಪಾಲಿಸಿದ ಉತ್ತಮ ಎನಗೇ ॥ ೩ ॥
ಬಲ್ಲಿದತರ ಮಹ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಿನ್ನೊಳು।
ನಿಲ್ಲಿಸು ಎನಮನ ಎಲ್ಲಿ ಚಲಿಸದಂತೆ ॥ ೪ ॥
ದಾತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ ।
ದೂತಗ್ರಣಿ ಸುಖೇತರ ಕಳೆದು ॥ ೫ ॥

೬. ಬಂದ ಸಿರಿರಾಘವೇಂದ್ರಮೂರುತಿ

ರಾಗ : ಸಾವೇರಿ ಆದಿತಾಳ

ಬಂದ ಸಿರಿರಾಘವೇಂದ್ರಮೂರುತಿ
ಮನಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಸರಸದಿ ॥ಪ॥
ಬಂದನು ಭಕುತನ ಬಂಧನ ಬಿಡಿಸ್ಯಾ-
ನಂದನೀಡುತ ಮುದದಿಂದಲಿ ಭರದಿಂದ ॥ ಅ ಪ ॥
ಮುದದಲಿ ಶೋಭಿಪ ವದನದೊಳೊ-
ಪ್ಪುವರದನದಿ ಶೋಭಿತನು ॥
ಉದಸಿದ ಎನ್ನಯ ಹೃದಯಾಂಬರದೊಳು
ಸದಯ ಮೂರುತಿ ಧರನು ।
ಆಗಾಡಿದ ಮೃದು ನುಡಿಯಾ ಅತಿ ಭಿಡಿಯಾ ।
ತೋರುತಾ ಬೀರುತಾ ಪದಸಕಿತ ಸುಖನೀಡುತ ।
ಇದುವೊದಲಾಗಿಹ ಅದ್ಭುತ ಮಹಿಮೆಯ ।
ಪದದಲಿ ತೋರುತ ಸದಮಲ ಮನದೊಳು ॥ ೧ ॥
ಕುಣಿದಾಡುತ ಗುಣಗಳ ಗಣಿಸುವ ಭಕ್ತರ ।
ದಣಿಸೆನೊ ಭವದೊಳಗೆ ॥
ಗಣಿಸುವೆ ದಾಸರ ಗಣದೊಳಗವನಿಗೆ ।
ಉಣಿಸುವೆ ಪರಸುಖ ಕೊನಿಗೆ ।
ಬೇಡಿದ ಇಷ್ಟವ ಕೊಡುವೆ ದುರಿತವ ತಡಿವೆ ।
ಪೊರೆಯುತಾ ಬೆರೆಯುತಾ ಮಣಿಸುತಾ ತಿಳಿಸುತಾ ।
ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣದಲಿ ವೀಕ್ಷಣದಿಂದಲಿ ಶ್ರಮ ।
ತೃಣ ಸಮವೋಧಣಿ ನಾ ನಿನಗೆಂದು ॥ ೨ ॥

ಧಿಟ್ಟಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿಯ ಥಟನೆ ಕೊಡುವೊ
ಉತ್ಕಟ ಮಹಿಮನೊ ನಾನು ॥
ಪಟುತರ ಎನಪದ ಚಟುಲ
ನಳಿನಯುಗಷಟ್ಪದ ಸಮ ನೀನೋ ॥
ನಾನಾಡಿದ ನುಡಿ ಖರೆಯಾ ಮರೆಯಾ ।
ಬೇಡಲೋ ನೋಡೆಲೋ ಕೊಂಡಾಡೆಲೋ ನೀಡೆಲೋ ।
ಘಟಿಸುವೆ ಸಮಯಕೆ ಧಿಟ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥ
ವಿಠಲನ ಹೃತ್ಸಂಪುಟದಿ ತೋರುವೆನೆಂದು ॥ ೩ ॥

೪. ನೋಡಿದ್ಯಾ ಗುರುರಾಯರ ನೋಡಿದ್ಯಾ

ರಾಗ : ಶಂಕರಾಭರಣ ಅಟತಾಳ

ನೋಡಿದ್ಯಾ ಗುರುರಾಯರ ನೋಡಿದ್ಯಾ ॥ ಪ ॥
ನೋಡಿದ್ಯ ಮನವೆ ನೀನಿಂದು
ಕೊಂಡಾಡಿದ್ಯ ಪುರದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಆಹಾ ।
ಮಾಡಿದ್ಯ ವಂದನೆ ಬೇಡಿದ್ಯ ವರಗಳ ಈಡು
ಇಲ್ಲದೆ ವರ ನೀಡುವೊ ಗುರುಗಳ ॥ ಅ ಪ ॥
ಸುಂದರ ತಮ ವೃಂದಾವನದಿ ತಾನು ।
ನಿಂದು ಪೂಜೆಯ ಕೊಂಬ ಮುದದಿ ಭಕ್ತನೀ ।
ನಂದ ನೀಡುವೆನೆಂದು ತ್ವರದಿ ಇಲ್ಲಿ ।
ಬಂದು ನಿಂತಿಹನು ಪ್ರಮೋದಿ ಆಹಾ ।
ಹಿಂದಿನ ಮಹಿಮವು ಒಂದೊಂದೆ ತೋರುವಾ ।
ಮಂದಜನರ ಹೃನ್ಮಂದಿರಗತರನ್ನ ॥ ೧ ॥
ದೂರದಿಂದಲಿ ಬಂದ ಜನರ ಮಹ ।

ಘೋರ ವಿಪತ್ಪರಿಹಾರಾ ಮಾಡಿ ।
ಸಾರಿದಭೀಷ್ಟವು ಪೂರಾ ನೀಡಿ ।
ಪಾರು ಮಾಡುವ ತನ್ನ ಜನರಾ ಆಹಾ ।
ಆರಾಧಿಸುವರ ಸಂಸಾರವಾರಿಧಿಯಿಂದ ।
ದೂರಯ್ಯೆದಿಸಿ ಸುಖ ಸೂರಿ ಕೊಡುವ್ಯೊರನ್ನ || ೨ ||
ನಿತ್ಯನೇಮದಿ ತನ್ನ ಪಾದ ಯುಗ ।
ಸತ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ನಂಬೀದ ನಿಜ ।
ಭೃತ್ಯನಪೇಕ್ಷಮಾಡೀದ ಕಾರ್ಯ ।
ಸತ್ಯ ಮಾಡುವ ಪೂಜ್ಯಪಾದ ಆಹಾ ।
ಮರ್ತ್ಯಾದಿ ಸುರರೊಳು ಎತ್ತ ನೋಡ್ತಗಿನ್ನು ।
ಉತ್ತಮರಾರಯ್ಯ ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲರನ್ನ || ೩ ||
ಅಂತರದಲಿ ತಾನು ನಿಂತು ಜನ ।
ಸಂತತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂತು ಮಾಡಿ ।
ಕಂತುಪಿತಗೆ ಅರ್ಪಿಸ್ಯಂತು ತಿಳಿಸ ।
ದಂತೆ ಎಮ್ಮೊಳಗಿರೊವ್ಯೊ ತಂತು ಆಹಾ ।
ಸಂತತ ಕರ್ಮಗಳಂತು ಮಾಡುತ ಜೀವ ।
ರಂತೆ ಗತಿಯು ತಾ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ನೀಡೂವರ || ೪ ||
ಅಗಣಿತ ಮಹಿಮವಗಾಧಾ ಬಹು ।
ಸುಗುಣನಿಧಿ ಮಹಾ ಬೋಧ ನಾನು ।
ಪೊಗಳುವದೇನು ಸಮ್ಮೋದ ತೀರ್ಥ ।
ಮೊದಲಾದ ಸುರರ ಪ್ರಮೋದ ಆಹಾ ।
ಮೊಗದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರು ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ಸಂ ।
ಮ್ಮೊಗನಾದ ಕಾರಣ ಜಗದಿ ಮೆರೆವ್ಯೊರಾನ್ನ || ೫ ||

೫. ರಾಯರ ನೋಡಿರೈ ಶುಭತಮ

ರಾಗ : ಅಸಾವೇರಿ ಆದಿತಾಳ

ರಾಯರ ನೋಡಿರೈ ಶುಭತಮ ಕಾಯರ ಪಾಡಿರೈ ।
ತೋಯಜ ಪತಿ ನಾರಾಯಣ ಪದಯುಗ ।
ಭೃಂಗಾ ಭಕ್ತಕೃಪಾಂಗಾ ॥ ಅ ಪ ॥
ಸುಂದರಮುಖ, ಅರವಿಂದ ಲೋಚನ ಘ್ರಾಣ ।
ಕುಂದಕುಡ್ಮ ಲಸಮರದನ, ರಾಜಿತ ವದನ ॥
ಮಂದಸ್ಮಿತಯುತ ದ್ವಂದ್ವ ಓಷ್ಠ
ಶ್ರುತಿ ಛಂದವಾಗಿಹ ಚುಬಕಾ, ಫಾಲದಿ ತಿಲಕಾ ॥
ಕಂಧರಯುತ ಪೂರಂದರ ಕರಿಕರ ಛಂದವಾಗಿಹ
ಬಾಹುಯುಗಳಾ, ಮಾಲಾಂಕಿತ ಕೊರಳಾ ॥
ಇಂದಿರಾಪತಿ ನಿಜಮಂದಿರವೆನಿಸುವ ।
ಸುಂದರ ಹೃದಯದಿ ನಾಮಾ ಹಚ್ಚಿಹ ಪ್ರೇಮಾ ॥ ೧ ॥
ಹಸ್ತದಿ ರಾಜಿಪ ಪುಸ್ತಕ ಮಣಿಮಾಲಾ ।
ಸ್ವಸ್ತಿಕಾಸನ ಸ್ಥಿತ ಮೋದ, ಕೃತವಿನೋದ ॥
ಮಸ್ತಕದಿಂದಲಿ ವಿಸ್ತೃತಕಾಷಾಯ ।
ವಸ್ತ್ರದಿ ಶೋಭಿಪ ಗಾತ್ರ ಶುಭಚರಿತ್ರ ॥
ಸ್ವಸ್ಥಮನದಿ ಪ್ರಶಸ್ತ ಹರಿಯ ಪಾದ ।
ಸ್ವಸ್ತಿಕ ಯುಗಳ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನ ॥
ಧ್ವಸ್ತದೋಷ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿಗೆ ।
ಸ್ವಸ್ತಿದನೆನಿಸಿದ ಭೂಪಾ ಭವ್ಯಪ್ರತಾಪ ॥ ೨ ॥

ಕುಟಿಲ ವಿಮತರ ಪಟಲಾಂಧಕಾರಕೆ ।
ಪಟುತರ ದಿನಮಣಿ ರೂಪಾ ನಿಜ ಜನ ಸುರಪಾ ॥
ಸ್ಫುಟ ಮೋದತೀರ್ಥರ ಸ್ಫಟಿಕ ಜಲಧಿಯೊಳು ।
ಸ್ಫುಟಿತ ಹಾಟಕ ಚಂದ್ರಾ ಸದ್ಗುಣ ಸಾಂದ್ರ ॥
ಶಠಮಾಳ್ಪರ ಬಲು ಹಟದಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ।
ಚಟುಲ ಜನರ ಪರಿಪಾಲಾ ಕರುಣವಿಶಾಲಾ ॥
ಕಿಟಿರದ ಭವ ನದಿ ತಟ ಕೃತ ಮಂದಿರ ।
ಧಿಟ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲದೂತಾ ॥ ೩ ॥

೬. ಎಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲಮ್ಮಯ್ಯಾ

ರಾಗ : ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಎಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲಮ್ಮಯ್ಯಾ ಈ ಗುರುವರರ ॥ ಪ ॥
ಎಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆ ನಾನಂತನಾಂಶ ಜಗ-
ದಂತರದೊಳಗಾನಂತ ಮಹಿಮರ ॥ ಅ ಪ ॥
ಸುರವರನಗರಸಮ ವರಮಂತ್ರಸದನ ಜರಿದು
ಸ್ಥಿರವಾಗೀ ಪುರದಲಿ ಮೆರೆಯುತಲಿಹರನ್ನ ॥ ೧ ॥
ಪೂರ್ವಯುಗದೊಳು ಸಾರ್ವಭೌಮನೆನಿಸಿ
ಪಾರ್ವರ ಪೊರೆಯಂ ಪೂರ್ವ ಯತಿಯಾದ ॥ ೨ ॥
ದಿನದಿನದಲ್ಲಿ ಮಹ ಕನಕಾಭಿಷೇಕ ಮಾಳ್ಪ
ಧನಿಕರ ತೆಜಿಸಿ ನಿರ್ಧನಿಕಗೊಲಿದಿಹರನ್ನ ॥ ೩ ॥
ಕ್ಷೀರಶೇಚನ ನಿತ್ಯ ಸಾರ ಪಂಚಾಮೃತ ಬಿಟ್ಟು
ಕೀರುತಿ ಮಾಳ್ಪ ಜನರ ಸೇರಿಕೊಂಡಿಹರನ್ನ ॥ ೪ ॥

ದಾತರೆನಿಸಿ ಜಗದಿ ಖ್ಯಾತರಾಗಿ ಗುರುಜಗ
ನ್ನಾಥವಿಠಲನೊಲಿಸಿ ದೂತ ಜನರ ಪೊರೆವೊರ ॥ ೫ ॥

೭. ಶರಣು ಶ್ರೀಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರಗೆ

ರಾಗ : ನಾಟ ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಶರಣು ಶ್ರೀಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರಗೆ ।
ಶರಣು ಭಕುತಸುರೇಂದ್ರಗೆ ॥ ಪ ॥
ಶರಣು ಶರಣರ ಪೊರೆವ ಕರುಣಿಗೆ ।
ಶರಣು ಸುರವರಧೇನುಗೆ ॥ಅಪ ॥
ಮಧ್ವಮತ ಶುಭವಾರ್ಧಿ ಚಂದ್ರಗೆ ।
ಸಿದ್ಧಸಾಧನ ಮೂರ್ತಿಗೆ ॥
ಬದ್ಧ ಶ್ರೀಹರಿ ದ್ವೇಷಿ ಮಾಯಿಗಳ ।
ಗೆದ್ದ ರಘುಕುಲ ರಾಮದೂತಗೆ ॥ ೧ ॥
ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲ ಪುಣ್ಯಗಾತ್ರಗೆ ।
ಭೃತ್ಯಜನ ಪರಿಪಾಲಗೆ ॥
ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪಾನುಸಾರದಿ ।
ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮವ ಮಾಳ್ಪಧೊರಿಗೆ ॥ ೨ ॥
ಪಾತಕಾಂಬುಧಿ ಕುಂಭಸಂಭವ ।
ಆರ್ತಜನ ಪರಿಪಾಲಗೆ ॥
ದಾತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ ।
ಪ್ರೀತ ಸುಖಮಯ ದಾತ ಯತಿಗೆ ॥ ೩ ॥

೬. ರಾಯನೆಂದರೆ ಗುರುರಾಯ

ರಾಗ : ಅಸಾವೇರಿ ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ರಾಯನೆಂದರೆ ಗುರುರಾಯ ಸದ್ಗುಣಗಣ ।
ಕಾಯ ಸುಜನ ಗೇಯ ಮಹರಾಯ ॥ ಪ ॥

ಮಾಯಾ ಮಯ ಭವ ತೋಯನಿಧಿಯೊಳು ।
ಬಾಯಿ ಬಿಡುವೆನುಪಾಯದಿಂದಲಿ ।
ಕಾಯೋ ದಾತನೆ ನೋಯದಂದದಿ ಕಾಯೋ ಎನ್ನನು ॥ಅ ಪ॥
ನಿನ್ನಾ ನಂಬಿದ ಮಾನವಾ ಭವದೀ ಬನ್ನಾ ಬಡದೆ ತಾನಿರುವಾ ।
ಘನ್ನಾ ಮಹಿಮ ಪಾವನ್ನ ತವ ಪಾದಾ ।
ಮನ್ನಾ ದೊಳಗೆ ನಿತ್ಯಾ ಚನ್ನಾಗಿ ಭಜಿಸುತ ।
ಧನ್ಯನೆನಿಸುವ ಹೊನ್ನು ಹಣಗಳೂ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಲಿ ತಾವೆ ಬಪ್ಪವು ।
ಘನ್ನ ಮಹಿಮನೇ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸನನ್ಯ ರಕ್ಷಕ ॥ ೧ ॥

ಅನ್ನಾ ವಸನವಿಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಾ ಅನ್ಯಾರ ಬೇಡಿಸೋದಿದೇ
ಘನ್ನಾತೆ ನಿನಗಿದೆ ನನ್ಯ ಭಕ್ತನ ಪರರನ್ನಕ್ಕೆ
ಗುರಿಮಾಡಿ ಬನ್ನ ಬಡಿಸಿದರೆನ್ನ ನಿನ್ನ ಸೇವಕ
ನಿನ್ನ ಪೂಜಕ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವ ಮನ್ನದಿಂದಾ ನಿನ್ನ ತ್ಯಜಿಸಿ
ಅನ್ಯ ದೈವರ ಮನ್ನಿಸೆನೋ ಪಾವನ್ನಮೂರುತಿ॥ ೨ ॥

ಹೊಟ್ಟೆಗೋಸುಗ ದೇಶಾ ತಿರುಗಿ ದೇಹಾಕೆಟ್ಟು ಪೋಗಿಹದೋ
ಹೀಗಾಗೀ ಎಷ್ಟು ಪೇಳಲಿ ಎನ್ನ ದುಷ್ಟ ಬುದ್ಧಿಲಿ ಜ್ಞಾನ ।

ನಷ್ಟವಾಗಲು ಬಹು ಭ್ರಷ್ಟಮಾರ್ಗವ ಸೇರಿ ದುಷ್ಟಮತಿಯಲಿ
ಶಿಷ್ಟ ದ್ವೇಷವ ಕಟ್ಟಿ ಕಾದಿದೆ ನಷ್ಟ ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟುಪೋಗುವೆ
ಥಟ್ಟನೆ ನೀ ಪೊರಿಧಿಟ್ಟಾ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ದೂತಾ ॥ ೩ ॥

೯. ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೃಪಾ ಸಾಗರ

ರಾಗ : ಬಿಲಹರಿ ಏಕತಾಳ

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೃಪಾ ಸಾಗರ ಜನ ಪಾ ।
ಪೌಘ ದೂರ ತೇ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ಪ ॥
ಮಾಗಧರಿಪು ಮತ ಸಾಗರ ಝಷ ಸಮಾ ।
ಮೋಘ ಮಹಿಮ ತೇ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ಅ ಪ ॥
ದಾರಿತ ಪರಿಮತ ವಾರಣ ತತಿ ಪರಿ ।
ಪೂರಿತ ಕರುಣಾಸಾಗರ ನಮೋ ನಮೋ ॥
ವಾರಿತ ತಮ, ಸ್ವೀಕಾರಿತ ಹರಿಮತ ।
ಧಾರುಣಿ ಸುರವರ, ಧೀರ ನಮೋ ॥ ೧ ॥
ಸಾಧಿತ ರಘುವರ, ಬೋಧಿತ ಭಿದಮತ ।
ಬಾಧಿತ ಪರರ ವಿವಾದ ನಮೋ ॥
ಶೋಧಿತ ಹರಿಮತ, ಮೋದಿತ ಸುರ, ಸಂ ।
ಪಾದಿತ ಹರಿಪದ, ದೇವ ನಮೋ ॥ ೨ ॥
ಸೇವಿತ ಯದುವರ, ಪಾವಿತ ನಿಜಜನ ।
ಶ್ರಾಮಿತ ಹರಿಕಥ ಪಾಲಯ ಮಾಂ ॥
ಕೋವಿದ ಕುಲ ಸಂಭಾವಿತ, ನಿಜಜನ ।
ಜೀವಪ್ರದ, ಹೇ ಪಾಲಯ ಮಾಂ ॥ ೩ ॥

ಕಾಮಿತ ಚಿಂತಾಮಣಿನಿಭ ತ್ವಂ ।
ಕಾಮದುಹೋಪಮ ಪಾಲಯ ಮಾಂ ॥
ಸಾಮವೇದ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮನ ಪದಯುಗ ।
ತಾಮರಸಾಲಿಯೆ ಪಾಲಯ ಮಾಂ ॥ ೪ ॥
ಪಾತಕವನಕುಲ ವೀತಿಹೋತ್ರ ನಿಭ ।
ತಾತ ಪಾಲಿತ ನಿಜದೂತ ನಮೋ ॥
ದಾತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ಪದ ।
ಪಾಥೋಜ ಭ್ರಮರ ತೇ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ೫ ॥

೧೨. ದಯಾನಿಧೇ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ

ರಾಗ : ಬೇಹಾಗ್ ಏಕತಾಳ

ದಯಾನಿಧೇ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ ಗುರುವೇ ।
ಕಾಮಿತ ಸುರತರುವೇ ॥ ಪ ॥
ದಯಾಕರನೆ ಭವ ಭಯಾ ಹರಿಸಿ ತವ ।
ಜಯಾಕರ ಪಾದ ಪಯೋಜ ಯುಗ ತೋರೋ ॥ ಅ ಪ ॥
ಧರಾತಳದಿ ಸುರತರೂ ಸುರಭಿವರ ।
ತೆರಾದಿ ಕಾಮಿತ ಕರಾದು ಮೆರೆಯೋ ॥ ೧ ॥
ಗಡಾನೆ ತವಪದ ಜಡಾಜ ಭಜಿಸುವ ।
ದೃಢಾವೆ ಕೊಡೊ ಎನ್ನೊಡೇಯ ನೀನೇ ॥ ೨ ॥
ಎಷ್ಟೊ ಪೇಳಲಿ ಎನ್ನ ಕಷ್ಟಾರಾಶಿಗಳ್ಯತಿ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠಾನೆ ಕಳಿಯೊ ಉತ್ಕೃಷ್ಟಾ ಮಹಿಮ ಗುರೋ ॥ ೩ ॥

ಮೋಕ್ಷಾದ ಎನ್ನನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಈಗಲೆ ।
ಸುಕ್ಷೇಮ ನೀಡುತ್ತಾ ಪೇಕ್ಷಾಪೂರ್ತಿಸೊ ಗುರೋ ॥ ೪ ॥
ದಾತಾನೆ ಎನ್ನಯ ಮಾತಾನು ಲಾಲಿಸೊ ।
ನೀತಾ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ಪ್ರಿಯ ॥ ೫ ॥

೧೧. ಇಂಥಾ ಗುರುಗಳಾ ಕಾಣೆನೋ

ರಾಗ : ಶ್ರೀರಾಗ ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಇಂಥಾ ಗುರುಗಳ ಕಾಣೆನೋ ಈ ಜಗದೊಳು ನಾ ।
ಇಂಥಾ ಗುರುಗಳನೆಂದು ಕಾಣೆನೋ ॥ ಪ ॥
ನಂತ ಚೇತನರಂತರ ಬಹಿರದಿ ನಿಂತು ಕರ್ಮವವರಂತೆ
ಮಾಳ್ಪಾನಂತ ಮಹಿಮಾನಂತನಾಂಶಜರಿಂಥಾ ॥ ಅ ಪ ॥

ತುಂಗಾ ತೀರದಿ ನಿವಾಸಾ ಮಂತ್ರಾಲಯಕೀಶ
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಜಗದೀಶಾ ಶ್ರೀಹರಿ ದಾಸಾ
ಮಂಗಲಾತ್ಮಕ ವೃಂದಾವನ ದೇಶಾ ಸಾರಿದ ವ್ರತೀಶಾ
ಮಂಗಲ ಮಹಿಮ ರಂಗನ ಕರುಣಾಪಾಂಗ ಪಡೆದ ಕೃ-
ಪಾಂಗ ಯತಿಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಮಾಯಿ ಮಾ-
ತಂಗ ಸಂಘಕೆ ಸಿಂಗ ದುಷ್ಟ ಭುಜಂಗ ಗಣವಿಹಂಗ
ಸ್ವಮತೋತ್ತುಂಗ ವಾರಿಜ ಭೃಂಗ ಮನ್ಮನೋ।
ರಂಗ ಬಿಂಬನ ಇಂಗಿತಜ್ಞರ ಸಂಗ ನೀಡಿ।
ಕಂಗಳಿಗೆ ತಾವು ಕಂಗೊಳಿಪರಿಂಥಾ ॥ ೧ ॥

ಮೇದಿನಿ ತಳದಲಿ ಜನಿಸೀ ಸುಖತೀರ್ಥರ ಭಜಿಸೀ

ಭೇದಮತವನೆ ಸಾಧಿಸೀ ವಾದದಿ ಜೈಸಿ
ಮಾಧವನೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆನಿಸಿ ಸ್ವಮತವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ
ಬೋಧಿಸಿ ತತ್ತ್ವವ ಭೇದಿಸಿ ಪರಮತ
ಛೇದಿಸಿ ಕುಮತಿಯ ಶೋಧಿಸಿ ತತ್ತ್ವದ
ಹಾದಿಯ ಹಿಡಿಸಿ ಮೋದಕೊಡುವ ಪಂಚ
ಭೇದವ ತಿಳಿಸೀ ಸಾದರ ತನ್ನಯ ಪಾದಸೇವೆಯ
ಮೋದವ ನೀಡುವ ಮೇದಿನೀ ದಿವಿಜಾರಾಧಿತ ಪದಯುಗ
ಶೋಧಿಸಿ ಜನಮನೋ ಖೇದಗೊಳಿಪ ಭ-
ವೋದಧಿ ದಾಟಿಸಿ ಶ್ರೀದನ ತೆರದಲಿ ಮೇದಿನಿಯಾಳುವರಿಂಥಾ॥ ೨ ॥

ಧಿಟ್ಟ **ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ** ದೂತಾ
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗತಿ ವಿಖ್ಯಾತಾ ನೆನಿಸಿದ ಯತಿನಾಥಾ
ಕುಷ್ಠಾದಿ ರೋಗದ ಘಾತಾ ಮಾಡುವೊ ದಾತಾ
ಇಷ್ಟಾರ್ಥವಾ ತಾ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀರುವ
ಶಿಷ್ಟಜನರನುತ್ಕೃಷ್ಟದಿ ಪಾಲಿಪ
ಎಷ್ಟು ಪೇಳುವುದೋ ಉತ್ಕೃಷ್ಟನ ಗುಣಗಳ
ಭ್ರಷ್ಟರರಿಯರೆಲೆ ಶಿಷ್ಟರು ಬಲ್ಲರು
ಇಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲವೀತನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಹಿಮೆಗ
ಳೆಷ್ಟು ಪೇಳಲವಶಿಷ್ಟವೆನಿಪವೋ
ದೃಷ್ಟಿಹೀನರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ನೀಡುವ
ದೃಷ್ಟ ಮಾತ್ರದಿ ತಿಷ್ಟಿಬಡಿಸುವೊರಿಂಥಾ ॥ ೩ ॥

೧೨. ಎಂಥಾ ದಯವಂತನೋ

ರಾಗ : ಧನಶ್ರೀ ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಎಂಥಾ ದಯವಂತನೋ ಸಂತಾರ ನಾಥನೋ ॥ ಪ ॥
ಕಂತೂ ಜನಕಾನ ಪ್ರಿಯ್ಯಾನೋ ಅ–
ನಂತಾ ನಂತಾ ಮಹಿಮನೋ ॥ ಅ ಪ ॥
ರಮ್ಯಾ ಗುಣಾ ಪೂರ್ಣನೋ ಅಗಮ್ಯಾ ಸಚ್ಚರಿತಾನೋ ॥
ನಮ್ಯಾನತರಾ ಪೊರೆವಾನೋ ಈತನಮ್ಯಲ್ಲಾರ ಸಲಹೋನೋ।೧।
ಪ್ರಾಣಾವೇಶಾಯುತನೋ ಜಗತ್ರಾಣಾ ತಾನಾಗಿಹನೋ ॥
ಕ್ಷೋಣೀಯೊಳ್ವಿಖ್ಯಾತಾನೋ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಾಗಳಿಗೆ ನಾಥನೋ ॥೨॥
ಕರುಣಾಶಾಲಿ ಎನಿಪಾನೋ ತನ್ನಚರಣಾ ಸೇವಾ ನೀಡುವನೋ ॥
ಶರಣಾಬ್ಜ ತರಣೀ ಸಮನೋ ಅಂತಃಕರುಣಾದಲ್ಲಿರುವಾನೋ ।೩।
ಜನನೀ ಜನಕಾರೆನಿಪನೋ ಸಕಲಜನರೀಗ ಸಮ್ಮತನೋ ॥
ಜನುಮಾ ಜನುಮದಲೀತನೋ ನಿಶ್ಚಯಎನಗೆ ತಾತನೋ ॥ ೪ ॥
ಭೂತಾಳದೊಳು ವಿಖ್ಯಾತನೋ ನಿಜದೂತಾ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರೀತನೋ॥
ನೀತಾ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥಾವಿಠಲ ಪ್ರೀತಿಯ ತಾ ಪೊಂದಿಹನೋ ॥೫॥

೧೩. ಮಾಮವ ಯತಿಕುಲೋತ್ತುಂಗ

ರಾಗ : ಪೂರ್ವಿ ಏಕತಾಳ

ಮಾಮವ ಯತಿಕುಲೋತ್ತುಂಗ ॥ ಪ ॥
ಶ್ರೀ ಮನೋಹರ ರಘು ರಾಮ ಪದದ್ವಯ ।
ತಾಮರಸ ಯುಗ ಭೃಂಗ ॥ ಅ ಪ ॥
ನಿರ್ಜಿತ ಷಡ್ವರ್ಗಾಜಿತ ಹರಿಪದ ।

ಭರ್ಜಿತ ದೋಷ ತರಂಗ ॥ ೧ ॥
ಸಾಧಿತ ಹರಿಮತ ಭೇದಿತಪರಮತ ।
ಛೇದಿತ ಮಾಯಿ ಪತಂಗ ॥ ೨ ॥
ತೋಷಿತಯದುವರ ಪೋಷಿತದ್ವಿಜಕುಲ ।
ದೂಷಿತ ದುರ್ಜನ ಸಂಘ ॥ ೩ ॥
ಮೋದಿತಸುಜನಾರಾಧಿತ ಸುರಗುಣಾ ।
ಸಾದಿತ ಶ್ರೀಹರಿಯಂಗ ॥ ೪ ॥
ದಾತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲಪದ ।
ಪಾಥೋದ್ಭವ ಯುಗ ಸಂಗಾ ॥ ೫ ॥

೧೪. ಶೇಷಾಂಶ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಯಾ

ರಾಗ : ಅಸಾವೇರಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಶೇಷಾಂಶ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಯಾ ಎನ್ನ ।
ದೋಷ ಎಣಿಸದೆ ಕಾಯೊ ಜೀಯಾ ॥ ಪ ॥
ಕಂಡ ಕಂಡವರ ಭಜಿಸೀ ಬೇಡಿ ।
ಬೆಂಡಾದೆ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿ ತ್ಯಜಿಸೀ ॥
ತೊಂಡವತ್ಸಲ ಕರುಣೆ ಸಲಿಸೀ ಪಾದ
ಪುಂಡರೀಕ್ಯನ್ನೊಳಗೆ ಇರಿಸಿಕಾಯೋ ॥ ೧ ॥
ಮಾಡಬಾರದ ಕೃತ್ಯವಾ ನಾ ಬಲು
ಮಾಡಿದೆ ಗೃಹಕೃತ್ಯವಾ ॥
ಬೇಡದಲೆ ಭೃತ್ಯತ್ವವಾ ಈ ದೋಷ
ನೋಡದಲೆ ಭಕ್ತತ್ವವಾ ನೀಡೊ ॥ ೨ ॥

ದೀನ ಜನಪಾಲ ನಿನ್ನಾ ರೂಪ
ಧೇನಿಸದೆ ಮಾನಿನಿಯರನ್ನಾ ॥
ಪೇಳಯ್ಯ ಎನಗೆ ಮುನ್ನಾ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ೩ ॥
ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದೆ ಬಿಡದೆ ಘನ್ನಾ ಗತಿ ಏನು
ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯ ಎನ್ನ
ಕರೆದು ಕೈ ಪಿಡಿಯೊ ಮಹರಾಯ ॥
ತರಿಯೊ ಪಾತಕವೆನ್ನ ಜೀಯಾ
ಶರಣು ಪೊಕ್ಕೆನೊ ನಿನಗೆ ನಾನಯ್ಯಾ ಕರುಣೀ ॥ ೪ ॥
ಮಾತ ಪಿತ ಭ್ರಾತ ಬಂಧೂ ಎನಗೆ
ನೀತಗತಿಕುಲ ಗೋತ್ರವೆಂದೂ ॥
ದಾತ ನಿನ್ನ ದೂತನೆಂದೂ ಬಂದ
ನಾಥನನು ನೀ ಕಾಯುವುದು ಪ್ರಭುವೇ ॥ ೫ ॥
ಕರುಣಸಾಗರನೆ ಈತ ತವರೂಪ
ಸ್ಮರಣೆ ನೀಡೆನಗೆ ಬ್ಯಾಗಾ ॥
ಶರಣು ಪೊಕ್ಕವನ ವೇಗಾ ಭವ
ಅರಣ ದಾಟಿಸುವಂಥ ಯೋಗಾ ಪೇಳಿ ॥ ೬ ॥
ಹೋಗುತಿದೆ ಹೊತ್ತು ಪದುಮಾಕ್ಷ ಹ್ಯಾಗೆ
ಆಗುವುದೊ ನಿನ್ನ ಅಪರೋಕ್ಷ ॥
ಬಾಗಿ ಬೇಡುವೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಸುರಧೇನೊ
ಜಾಗು ಮಾಡದೆ ಸಲಿಸ್ಯನ್ನಪೇಕ್ಷಾ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ೭ ॥
ಧೀರ ಗುರುರಾಜ ಕೇಳೋ ಎನ್ನ
ಪಾರ ದೋಷಗಳನ್ನೆ ತಾಳೋ ॥
ಘೋರ ಅಜ್ಞಾನ ಕೀಳೋ ಪರಲೋಕ

ಸೇರಿಸೆನ್ನನು ಕೃಪಾಳೋ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ೮ ॥
ಎಷ್ಟು ಪೇಳಲಿ ಎನ್ನ ತಾತಾ ಕೃಪಾ
ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೋಡು ನಾನಿನ್ನ ಪೋತಾ ॥
ಧಿಟ್ಟ ನೀ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ ।
ನಿನ್ನೊಳಗೆ ತೋರೋ ದಾತಾ ಖ್ಯಾತಾ ॥ ೯ ॥

೧೫. ಕಾಯೋ ಕಾಯೋ

ರಾಗ : ಶ್ರೀ ಏಕತಾಳ

ಕಾಯೋ ಕಾಯೋ ॥ ಪ ॥
ಕಾಯೊ ಕಾಯೊ ಗುರುರಾಯನೆ ತವ ಪದ ।
ತೋಯಜ ಯುಗ ಎನ್ನ ಕಾಯದಲಿಟ್ಟು ॥ ಅ ಪ ॥
ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಮನುಜರ ಸೊಲ್ಲನೆ ನೀಗಿಸಿ ।
ಹಲ್ಲನೆ ಮುರಿಯುವ ಬಲ್ಲಿದ ನೀನೇ ॥ ೧ ॥
ಕ್ಷುದ್ರಮನುಜರೋ ಪದ್ರವ ಕಳೆದು ।
ಭದ್ರ ಭಕುತಿಯ ಉದ್ರೇಕವಿತ್ತು ॥ ೨ ॥
ತ್ವತ್ಸೇವಾ ಜನರಲಿ ಮತ್ಸರ ಮಾಡುವ ।
ಕುತ್ಸಿತ ಜನತತಿ ವಿಚ್ಛೇದ ಮಾಡುವ ॥ ೩ ॥
ನಿನ್ನಯ ಜನರನ ಮನ್ನಣೆ ಮಾಡದೆ ।
ಬನ್ನವ ಬಡಿಪರ ಖಿನ್ನರ ಮಾಡೀ ॥ ೪ ॥
ದೂತರ ನಿಚಯಕೆ ಈ ತೆರ ಚಿಂತೆಯು ।
ಯಾತಕೆ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ದೂತಾ ॥ ೫ ॥

೧೬. ಗುರುರಾಜಾ ಗುರುರಾಜಾ

ರಾಗ : ಆನಂದಭೈರವಿ ಆದಿತಾಳ

ಗುರುರಾಜಾ ಗುರುರಾಜಾ ॥ ಪ ॥

ಧರಣಿಸುರರ ಸುರಭೂಜಾ ॥ ಅ ಪ ॥

ಜ್ಞಾನಿಗಳರಸನೆ ಧ್ಯಾನಿಪ ಜನರಿಗೆ ।
ಜ್ಞಾನವು ಪಾಲಿಸೊ ಜ್ಞಾನಿಜನನಾಥ ॥ ೧ ॥

ಜ್ಞಾನಿಲ್ಲದೆ ಭವ ಕಾನನ ಚರಿಸುವೆ ।
ಮಾನಸದಲಿ ತವ ಧ್ಯಾನವ ಸಲಿಸೈ ॥ ೨ ॥

ಅನ್ಯರ ಭಜಿಸದೆ ನಿನ್ನನೆ ನಿತ್ಯದಿ ।
ಮನ್ನದಿ ಭಜಿಸುವ ಉನ್ನತ ಮತಿ ನೀಡೈ ॥ ೩ ॥

ನೀಚರ ಮನಿಯಲಿ ಯಾಚಿಪ ಗೋಸುಗ ।
ಯೋಚಿಪ ಮನವನು ಮೋಚನೆ ಮಾಡೈ ॥ ೪ ॥

ಯಾತಕೆ ಭವದಲಿ ಈತರೆ ಬಳಲಿಪಿ ।
ದಾತನೆ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ದೂತಾ ॥ ೫ ॥

೧೭. ಶ್ರೀ ಗುರುವರ ಮಾಂ ಪಾಲಯ

ರಾಗ : ಆರಭಿ ಆದಿತಾಳ

ಶ್ರೀ ಗುರುವರ ಮಾಂ ಪಾಲಯ ಭೋ !
ಶ್ರೀ ಗುರುವರ ಮಾಂ ಪಾಲಯ ಭೋ ॥ ಪ ॥

ದೀನಂ ತ್ವತ್ಪದಧೀನಂ ಸದ್ಗುಣಹೀನಂ ।
ಮಾಂ ಪಾಲಯ ಭೋ ॥ ಅ ಪ ॥

ಆರ್ತಿಂ ಹರ, ಭವ ವಾರ್ತಿಂ, ತವ ಸಂ-
ಕೀರ್ತನಂ ದಿಶ ಸದಾ ಕರುಣಾಕರ ಭೋ ॥ ೧ ॥
ರುದ್ಧಂ , ಭವಗುಣ ಬದ್ಧಂ ಜನಸುವಿ ।
ರುದ್ಧಂ, ಗುರೋ ಮಾಮುದ್ಧರ ಭೋ ॥ ೨ ॥
ಮಗ್ನಂ, ಸ್ತ್ರೀಸುತ ಲಗ್ನಂ, ತ್ವತ್ಪದ-
ಲಗ್ನಂ, ಕುರು ಕರುಣಾಕರ ಭೋ ॥ ೩ ॥
ಪುತ್ರಂ, ಸಜ್ಜನ ಮಿತ್ರಂ, ತ್ವದ್ಗುಣ
ಚಿತ್ರಂ ಜ್ಞಾಪಯ ಶತ್ರುಹ ಭೋ ॥ ೪ ॥
ಹೀನಂ, ದುರ್ಗುಣ ಮಾನಿಂ, ತ್ವದ್ಗುಣ
ಜ್ಞಾನಿಂ ಕುರು ಕರುಣಾಕರ ಭೋ ॥ ೫ ॥
ಭಕ್ತಂ, ಸಜ್ಜನ ಸಕ್ತಂ, ವಿಷಯ ವಿ-
ರಕ್ತಂ ಕುರು ಕರುಣಾಕರ ಭೋ ॥ ೬ ॥
ದೂತಂ, ಭವ ಭಯ ಭೀತಂ, ಸದ್ಗುಣ ಖ್ಯಾತಂ
ಯತಿವರ ಕುರು ಮಾಂ ಭೋ ॥ ೭ ॥
ಪ್ರೋತಂ, ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತ್ಯ ದೀತಂ, ಪಾಪ ವಿ-
ಧೂತಂ ಕುರು ಸತ್ವರ ಮಾಂ ಭೋ ॥ ೮ ॥
ದಾಸಂ ಸ್ತ್ರೀ ಕರ ವಾಸಂ, ತ್ವತ್ಸಹ
ವಾಸಂ ಸಂದಿಶ ಸಂತತ ಭೋ ॥ ೯ ॥
ಮೂಢಂ, ಭವನಿಧಿ ಗಾಢಂ, ತ್ವತ್ಪದ
ರೂಢಂ, ಗುರುವರ ಕುರು ಮಾಂ ಭೋ ॥ ೧೦ ॥
ಚಾರಂ, ನಿರ್ಗತ ಸಾರಂ, ಬಂಧ ವಿ

ದೂರಂ ಕುರು ಕರುಣಾರ್ಣವ ಭೋ ॥ ೧೧ ॥

ಬಾಲಂ, ತ್ವದ್ಗುಣ ಶೀಲಂ, ತ್ವತ್ಪದ
ಲೋಲಂ ಕುರು ತ್ವಂ ಕುರು ಮಾಂ ಭೋ ॥ ೧೨ ॥

ಪ್ರೋತಂ, ಸ್ವಾಮ್ಯವ ಧೂತಂ, ವಿಸ್ತೃತ
ಖ್ಯಾತಿಂ ಕಾರಯ ಕಾರಯ ಭೋ ॥ ೧೩ ॥

ವ್ಯರ್ಥಂ, ದಾಪಯ ಮೇರ್ಥಂ ಕುರು ಸುಕೃ-
ತಾರ್ಥಂ ಯತಿವರ ಮಾಮವ ಭೋ ॥ ೧೪ ॥

ದಾತಾ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ
ದೂತಾಗ್ರೇಸರ ಪಾಲಯ ಭೋ ॥ ೧೫ ॥

೧೮.ನೀ ಪಾಲಿಸೋ ಗುರುರಾಯ -

ರಾಗ : ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ನೀ ಪಾಲಿಸೋ ಗುರುರಾಯ ಎನ್ನ ।
ಕಾಪಾಡೀಗ ಮಹರಾಯ ॥ ಪ ॥

ಭೂಪತಿ ನೀ ಎನ್ನ ಅಪದ್ಬಾಂಧವ ।
ಶ್ರೀಪತಿ ಪದ ಪ್ರಿಯ ಈಪರಿ ಮಾಡದೆ ॥ ಅ ಪ ॥

ಪಾಪಿಗಳೊಳಗೆ ಹಿರಿಯನು ನಾ ।
ನಿಷ್ಪಾಪಿಗಳರಸೆ ಗುರುರಾಯ ॥
ಅಪಾರ ಜನುಮದಿ ಬಂದಿಹ ।
ತಾಪತ್ರಯ ಕಳಿ ಮಹರಾಯಾ ॥ ೧ ॥

ನೀಚರ ಒಳಗೆ ನೀಚನೊ ಪಾಪ ।
ಮೋಚನೆ ಮಾಡೋ ಗುರುರಾಯ ॥
ಯೋಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರ ಅನುದಿನ ।
ಯಾಚಿಸಿ ಕೆಟ್ಟೆನೊ ಮಹರಾಯಾ ॥ ೨ ॥
ದೀನರ ಒಳಗೆ ದೀನನು ನಾನೈ ।
ದಾನಿಗಳರಸೇ ಗುರುರಾಯ ॥
ಜ್ಞಾನವು ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು ನನದೆಂದು ।
ಹೀನ ಮತ್ಯಾದೆನೊ ಗುರುರಾಯ ॥ ೩ ॥
ಅನ್ನವು ಇಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರ ಮನೆಯಲಿ ।
ಕುನ್ನಿಯಾದನೋ ಗುರುರಾಯ ॥
ನಿನ್ನನೆ ನಂಬಿ ಅನ್ಯರಬೇಡೊದು ।
ಘನ್ನತಿ ನಿನಗೆ ಮಹರಾಯಾ ॥ ೪ ॥
ದಾತನೆ ನಿನ್ನಾ ಪೋತನು ನಾನೀ ।
ರೀತಿಯು ಮಾಳ್ಪರೆ ಗುರುರಾಯ ।
ನೀತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ಪದ ।
ದೂತನು ನೀನೆ ಮಹರಾಯಾ ॥ ೫ ॥

೧೬. ರಥವಾನೇರಿದ ಯತಿವರನ್ಯಾರೇ

ರಾಗ : ರೇಗುಪ್ತಿ ಏಕತಾಳ

ರಥವಾನೇರಿದ ಯತಿವರನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯಾ ॥ ಪ ॥
ವಿತತ ಮಹಿಮಾ ನತ ಜನರನತಿ ।

ಹಿತದಿ ಪಾಲಿಸುವ ಅತುಲಮಹಿಮ ಕಾಣಮ್ಮ ॥ ಅ ಪ ॥
ಧರೆಯೊಳು ವೈಭವದಿಂದಲಿ ।
ಮೆರೆಯುವವನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯಾ ।
ಪರಮಾದ್ಭುತ ಚರಿಯುವ ಮಾಡುತ ।
ಸರಿಯಿಲ್ಲದಿರುವ ನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯಾ ॥
ಸ್ಮರಿಸುವ ಭಕುತರ ಪರಿ ಪರಿ
ಸಲಹುವವನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯಾ ।
ಹರಿಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿ ಎನಿಪ ಯತಿಕುಲ ।
ಗುರುವರ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕಾಣಮ್ಮಾ ॥ ೧ ॥

ಸ್ತುತಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ಸತಿಸುತ ಸಂಪದ ।
ವತಿಶಯ ನೀಡುವವನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯಾ ।
ಮತಿರಹಿತರಿಗೆ ಸುಮತಿಯ ನೀಡುವನ-
ದ್ಭುತ ಮಹಿಮನು ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯಾ ॥
ಇತರ ದಿವಿಜರಿಗಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವ
ಅತುಲ ಪರಾಕ್ರಮನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯಾ ।
ಭೂತಳಜನನಾಥನೆನಿಸಿ ಮಹಾ
ಭೂತಿದಾಯಕ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕಾಣಮ್ಮಾ ॥ ೨ ॥

ಭೂತಳ ಜನರ ವ್ರಾತಕೆ ನಿಜಸುಖ
ದಾತನು ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯಾ ।
ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚ ಸುಮಹ

ದ್ಭೀತಿಯ ಬಿಡಿಸುವನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯಾ ॥
ಪಾತಕವನಕುಲವೀತಿಹೋತ್ರ ಸುಖ
ವ್ರಾತದನೆನಿಸುವನ್ಯಾರೇ ಪೇಳಮ್ಮಯ್ಯಾ ।
ದಾತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ಪದ
ದೂತನೆನಿಪ ಗುರುರಾಯ ಕಾಣಮ್ಮ ॥ ೩ ॥

೨೦. ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಜಯ ಮಂಗಳಂ

ರಾಗ : ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಅಟತಾಳ
ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ಜಯಮಂಗಳಂ ॥ ಪ ॥
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಹರಿಯ ಭಜಿಪಗೆ ।
ಹಸ್ತಿವರದನ ದಾಸವರ್ಯಗೆ ॥
ಹಸ್ತದಿಂದಖಿಳಾರ್ಥ ದಾತಗೆ ।
ಸ್ವಸ್ತಿಕರ ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರಗೆ ॥ ೧ ॥
ನತಿಪಜನ ಸುರಧೇನು ಎನಿಪಗೆ ।
ಸತತ ಸ್ವಾಶ್ರಿತ ಪಾಲಗೆ ।
ವಿತತ ಸನ್ಮತಿದಾತ ಖ್ಯಾತಗೆ ।
ತುತಿಪರನುದಿನ ಪೊರೆವೊ ನಾಥಗೆ ॥ ೨ ॥
ಪಾತಕಾಂಬುಧಿಕುಂಭಜಾತಗೆ ।
ಪಾತಕಾದ್ರಿಕುಲಿಶರೂಪಗೆ ॥
ದಾತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ।
ದೂತ ಜನಕತಿ ಪ್ರೀತಗೆ ॥ ೩ ॥

೨೧. ನಮಿಸಿ ಬೇಡುವೆ ವರಗಳ ನಿನ್ನಾ

ರಾಗ : ಶ್ರೀರಾಗ ಅಟತಾಳ

ನಮಿಸಿ ಬೇಡುವೆ ವರಗಳ ನಿನ್ನಾ ಸಂ–
ಯಮಿ ಕುಲೋತ್ತಮ ರಾಘವೇಂದ್ರರನ್ನ ॥ ಪ ॥
ವಿಮಲ ಸುಮತಿ ಜನರತಿ ಪ್ರಿಯಾ ।
ಪಾದ ಕಮಲ ಸುಮತಿ ಜನರ ಪ್ರಿಯಾ ॥
ಶಮಲವರ್ಗದಲಿ ನೀನೀಯ– ದಿರೋಮತಿಯ
ಅಮಿತ ಕರುಣದಿ ಪಿಡಿಯೋ ಕೈಯ್ಯ ॥ ೧ ॥
ಕಂಡ ಕಂಡವರನು ಬೀಡಿ ನೊಂದೆ ।
ಕಮಂಡಲು ದಂಡಧಾರಿ ನೀ ಗತಿಯೆಂದೆ ॥
ಪಂಡಿತಾಗ್ರಗಣ್ಯ ಇನ್ಯಾರು ಮುಂದೇ ।
ಕೋದಂಡಪಾಣಿಯ ಪಾದ ತೋರಿಸು ತಂದೆ ॥ ೨ ॥
ಶ್ರೀಸುಧೀಂದ್ರ ಯತಿಕರ ಕಂಜಜಾತ ।
ತುಂಗಾಸುನದಿ ನಿಲಯಾಗಂಬುಧಿಪೋತ ।
ವಾಸುಕಿಶಯನ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥ ।
ವಿಠಲದಾಸರ ಪೋಷಕಲಾಲಿಸೀ ಪೋತಾ ॥ ೩ ॥

೨೨. ಸ್ವಾಮಿ ಲಾಲಿ

ರಾಗ : ಆನಂದಭೈರವಿ – ಆದಿತಾಳ

ಸ್ವಾಮಿ ಲಾಲಿ ಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮಿ ಲಾಲಿ ।
ಕಾಮದೆನಿಪ ಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮ ಲಾಲಿ ॥ ಪ ॥
ಇಂದ್ರಲಾಲಿ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಲಾಲಿ ।

ಸಾಂದ್ರಭಕ್ತಕುಮುದ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ಲಾಲಿ ॥ ೧ ॥
ತರುಣಿ ಲಾಲಿ ನಿಜ ಕರುಣಿ ಲಾಲಿ ।
ಶರಣ ಜನರ ಕಾಯ್ವ ಗುಣಪೂರ್ಣ ಲಾಲಿ ॥ ೨ ॥
ದೇವ ಲಾಲಿ ನಿಜಭಾವ ಲಾಲಿ ।
ಭಾವಿಸುವರ ನಿತ್ಯ ನೀ ಕಾವ ಲಾಲಿ ॥ ೩ ॥
ರಾಜ ಲಾಲಿ ಕಲ್ಪಭೂಜ ಲಾಲಿ ।
ರಾಜಿಸುವ ಯತಿಕುಲತೇಜ ಲಾಲಿ ॥ ೪ ॥
ದಾತಲಾಲಿ ನಿಜತಾತ ಲಾಲಿ ।
ಪ್ರೀತ ಗುರುಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲದೂತ ಲಾಲಿ ॥ ೫ ॥

ಸಂಗ್ರಹ – ನರಹರಿ ಸುಮಧ್ವ
(9916904341)